

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATEI GENERALE
DOAMNA TAMARA CĂPETA
prezentate la 6 octombrie 2022¹

Cauza C-268/21

Norra Stockholm Bygg AB
împotriva
Per Nycander AB,
interveniente:
Entral AB

[cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen (Curtea Supremă, Suedia)]

„Cerere de decizie preliminară – Regulamentul (UE) 2016/679 – Protecția datelor cu caracter personal – Prelucrarea datelor cu caracter personal – Articolul 6 alineatele (3) și (4) – Articolul 23 alineatul (1) litera (f) – Protejarea independenței judiciare și a procedurilor judiciare – Cerere a intimatului din procedura civilă de obligare a recurenteii să furnizeze informații cu privire la orele lucrate de angajații săi”

I. Introducere

1. „Confidențialitatea datelor dumneavoastră este importantă pentru noi. Utilizăm cookie-uri pentru a îmbunătăți experiența utilizatorilor. Vă rugăm să verificați preferințele în materie de confidențialitate. Acceptați toate setările implicite/Setări. Consultați politica noastră de confidențialitate și politica privind cookie-urile”².
2. La vizitarea oricărui site internet, va apărea un mesaj similar.
3. Acesta lucru se datorează Regulamentului general privind protecția datelor (denumit în continuare „RGPD”) ³, care a devenit principalul instrument de protecție a datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană.
4. Se adresează RGPD și instanțelor naționale? Mai precis, se aplică acest regulament obligațiilor de divulgare a informațiilor în cadrul unei proceduri civile în fața unei instanțe naționale? Dacă răspunsul este afirmativ, ce obligații creează pentru aceste instanțe? Acestea sunt aspectele pe care Curtea este invitată să le clarifice în prezenta cauză.

¹ Limba originală: engleza.

² Acest mesaj specific apare la adresa <https://eulawlive.com/>

³ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

II. Situația de fapt din litigiul principal și întrebările preliminare

5. Aceste aspecte au fost aduse în discuție într-o cauză aflată pe rolul instanței de trimitere, Högsta domstolen (Curtea Supremă, Suedia). Situația de fapt poate fi rezumată după cum urmează. Norra Stockholm Bygg AB (denumită în continuare „Fastec”), recurenta din litigiul principal, a construit o clădire de birouri pentru Per Nycander AB (denumită în continuare „Nycander”), intimata din litigiul principal. În scopuri fiscale, persoanele care executau lucrările în temeiul contractului respectiv își înregistrau prezența într-un registru electronic al personalului. Registrul personalului a fost pus la dispoziție de către Entral AB, care acționa în numele Fastec.

6. Litigiul principal are la origine o controversă privind contraprestația pentru lucrările efectuate. Nycander a contestat cererea de plată a Fastec [în valoare de puțin peste 2 000 000 de coroane suedeze) (SEK), aproximativ 190 133 de euro), susținând că perioada pe care Fastec a consacrat-o lucrărilor este mai mică decât perioada pentru care Fastec solicită plata.

7. Pentru a dovedi acest lucru, Nycander a solicitat ca Entral să prezinte registrul personalului pe care l-a ținut în numele Fastec. Fastec se opune acestei cereri, susținând că o astfel de divulgare ar încălca RGPD, întrucât datele solicitate au fost colectate în alt scop și nu pot fi utilizate ca elemente de probă în cadrul litigiului principal.

8. Tingsrätt (Tribunalul de Primă Instanță, Suedia) a dispus ca Entral să prezinte registrul, iar această decizie a fost confirmată în apel de Svea hovrätt (Curtea de Apel din Stockholm, Suedia).

9. Fastec a formulat recurs împotriva deciziei Svea hovrätt (Curtea de Apel, Stockholm) în fața Högsta domstolen (Curtea Supremă) și a solicitat acestei instanțe să respingă cererea de divulgare a informațiilor formulată de Nycander sau, în subsidiar, să dispună prezentarea unei versiuni anonimizate a registrului personalului. În cadrul acestei proceduri, Högsta domstolen (Curtea Supremă) a adresat Curții de Justiție o cerere de decizie preliminară cu următoarele întrebări:

- „1) Articolul 6 alineatele (3) și (4) din [RGPD] impune de asemenea o cerință referitoare la normele procedurale naționale privind obligațiile de divulgare a informațiilor?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, RGPD trebuie să fie interpretat în sensul că trebuie să se țină seama și de interesele persoanelor vizate atunci când trebuie adoptată o decizie de divulgare a informațiilor care implică o prelucrare de date cu caracter personal? În aceste împrejurări, dreptul Uniunii stabilește cerințe cu privire la modul concret în care această decizie trebuie să fie adoptată?”

10. În cursul procedurii, Fastec, guvernele ceh, polonez și suedez, precum și Comisia Europeană au prezentat Curții observații scrise. La 27 iunie 2022, s-a desfășurat o ședință în cadrul căreia Nycander, guvernele polonez și suedez, precum și Comisia au prezentat observații orale.

III. Cadrul juridic

A. Dreptul Uniunii

11. Articolul 5 din RGPD stabilește principiile care trebuie respectate în cadrul oricărei prelucrări de date cu caracter personal:

„(1) Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată («legalitate, echitate și transparență»);
- (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1) («limitări legate de scop»);
- (c) adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate («reducerea la minimum a datelor»);
- (d) exacte și, în cazul în care este necesar, să fie actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere («exactitate»);
- (e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu articolul 89 alineatul (1), sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate («limitări legate de stocare»);
- (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare («integritate și confidențialitate»).

(2) Operatorul este responsabil de respectarea alineatului (1) și poate demonstra această respectare («responsabilitate»).

12. Articolul 6 din RGPD, intitulat „Legalitatea prelucrării”, prevede la alineatele (1), (3) și (4):

„(1) Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

[...]

(c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;

[...]

(e) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul;

[...]

(3) Temeiul pentru prelucrarea menționată la alineatul (1) literele (c) și (e) trebuie să fie prevăzut în:

(a) dreptul Uniunii sau

(b) dreptul intern care se aplică operatorului.

Scopul prelucrării este stabilit pe baza respectivului temei juridic sau, în ceea ce privește prelucrarea menționată la alineatul (1) litera (e), este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în cadrul exercitării unei funcții publice atribuite operatorului. Respectivul temei juridic poate conține dispoziții specifice privind adaptarea aplicării normelor prezentului regulament, printre altele: condițiile generale care reglementează legalitatea prelucrării de către operator; tipurile de date care fac obiectul prelucrării; persoanele vizate; entitățile cărora le pot fi divulgate datele și scopul pentru care respectivele date cu caracter personal pot fi divulgate; limitările legate de scop; perioadele de stocare; și operațiunile și procedurile de prelucrare, inclusiv măsurile de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile cum sunt cele pentru alte situații concrete de prelucrare astfel cum sunt prevăzute în capitolul IX. Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.

(4) În cazul în care prelucrarea în alt scop decât cel pentru care datele cu caracter personal au fost colectate nu se bazează pe consimțământul persoanei vizate sau pe dreptul Uniunii sau dreptul intern, care constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică pentru a proteja obiectivele menționate la articolul 23 alineatul (1), operatorul, pentru a stabili dacă prelucrarea în alt scop este compatibilă cu scopul pentru care datele cu caracter personal au fost colectate inițial, ia în considerare, printre altele:

(a) orice legătură dintre scopurile în care datele cu caracter personal au fost colectate și scopurile prelucrării ulterioare preconizate;

(b) contextul în care datele cu caracter personal au fost colectate, în special în ceea ce privește relația dintre persoanele vizate și operator;

(c) natura datelor cu caracter personal, în special în cazul prelucrării unor categorii speciale de date cu caracter personal, în conformitate cu articolul 9, sau în cazul în care sunt prelucrate date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni, în conformitate cu articolul 10;

(d) posibilele consecințe asupra persoanelor vizate ale prelucrării ulterioare preconizate;

(e) existena unor garanii adecvate, care pot include criptarea sau pseudonimizarea.”

13. n plus, articolul 23 alineatul (1) din RGPD reglementează restriciile aduse drepturilor i obligațiilor în temeiul RGPD:

„(1) Dreptul Uniunii sau dreptul intern care se aplică operatorului de date sau persoanei împuternicite de operator poate restricționa printr-o măsură legislativă domeniul de aplicare al obligațiilor i al drepturilor prevăzute la articolele 12-22 i 34, precum i la articolul 5 în măsura în care dispoziiile acestuia corespund drepturilor i obligațiilor prevăzute la articolele 12-22, atunci când o astfel de restricie respectă esena drepturilor i libertailor fundamentale i constituie o măsură necesară i proporionala într-o societate democratică, pentru a asigura:

[...]

(f) protejarea independenei judiciare i a procedurilor judiciare;

[...]”

B. Dreptul suedez

14. Primul alineat al articolului 2 din capitolul 38 din rattegangsbalken (Codul de procedură judiciară, denumit în continuare „RB”) prevede că orice persoană care se află în posesia unui înscris care poate fi considerat ca având fora probantă este obligată să prezinte respectivul document. Al doilea alineat al aceleiai dispoziții prevede excepiile de la o astfel de obligaie, care se aplică inclusiv avocailor, medicilor, psihologilor, preoilor i altor funcionari cărora li s-au ncredinat informații pe parcursul exercitării profesiei lor sau a unor activități echivalente. Articolul 4 din capitolul 38 din RB acordă apoi instanței competența de a dispune prezentarea unui înscris ca mijloc de probă.

15. Potrivit instanței de trimitere, atunci când analizează dacă o persoană ar trebui să fie obligată să prezinte un document, instanța trebuie să evalueze comparativ relevanța elementelor de probă i interesul parii adverse de a nu le prezenta. Cu toate acestea, după cum explică instanța de trimitere, acest lucru nu implică luarea în considerare a caracterului privat al informațiilor care sunt divulgate.

IV. Analiză

A. Introducere

16. RGPD este principalul act al Uniunii ce reglementează protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal. Spre deosebire de precursora sa, Directiva 95/46/CE⁴, RGPD a fost adoptat în temeiul articolului 16 TFUE⁵. Acest temei juridic a împuternicit legiuitorul Uniunii cu salvagardarea dreptului fundamental la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut la articolul 8 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”)⁶.

17. Atunci când sunt prelucrate date cu caracter personal, RGPD atribuie responsabilitatea pentru respectarea acestui instrument „operatorului de date”⁷. Prin urmare, în fiecare caz de prelucrare a datelor cu caracter personal, este important să se stabilească cine este operatorul de date.

18. În conformitate cu articolul 4 punctul 7 din RGPD, operatorul de date este persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal.

19. În speță, au avut loc două prelucrări distincte ale datelor cu caracter personal. Prima prelucrare privește registrul electronic al personalului ținut de Entral în numele Fastec, aceasta din urmă având obligația, prevăzută de dreptul suedez, de a colecta în scopuri fiscale date privind orele lucrate. În acest context, Fastec este operatorul, iar Entral este persoana împuternicită de operator⁸.

⁴ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10). În ceea ce privește temeiul juridic, adoptarea Directivei 95/46 a avut ca temei piața internă. Pentru o primă analiză a modificărilor introduse de RGPD, a se vedea Van Alsenoy, B., „Liability under EU Data Protection Law. From Directive 95/46 to the General Data Protection Regulation”, în *Journal of Intellectual Property, Information Technology and Electronic Commerce Law*, vol. 7, 2016, 271-288.

⁵ În pofida diferenței dintre temeiurile lor juridice, jurisprudența referitoare la Directiva 95/46 este relevantă pentru interpretarea RGPD. A se vedea în această privință Hotărârea din 17 iunie 2021, M.I.C.M. (C-597/19, EU:C:2021:492, punctul 107). Prin urmare, vom face trimitere, dacă este cazul, la jurisprudența Curții referitoare la Directiva 95/46. De asemenea, în măsura în care oferă soluții analoge referitoare la restricțiile privind dreptul la protecția datelor, vom face trimitere și la jurisprudența Curții referitoare la Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63). Curtea a considerat că interpretarea restricțiilor privind drepturile care decurg din Directiva 2002/58 urmează să se aplice *mutatis mutandis* interpretării RGPD. A se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2020, La Quadrature du Net și alții (C-511/18, C-512/18 și C-520/18, EU:C:2020:791, punctele 209-211).

⁶ A se vedea considerentul (1) al RGPD.

⁷ A se vedea articolul 5 alineatul (2) din RGPD.

⁸ Articolul 4 punctul 8 din RGPD definește persoana împuternicită de operator ca fiind: „persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care prelucrează datele cu caracter personal în numele operatorului”.

20. Nu se contestă că această primă prelucrare a fost în conformitate cu RGPD. Mai precis, articolul 6 alineatul (1) litera (c) din acest regulament permite prelucrarea datelor cu caracter personal necesare pentru îndeplinirea unei obligații legale care îi revine operatorului, în speță Fastec⁹. Desigur, dacă această primă prelucrare ar fi considerată ilegală în temeiul RGPD, prelucrarea în alt scop a unor astfel de date ar fi, prin extensie, de asemenea ilegală¹⁰.

21. De interes în prezenta cauză este însă a doua prelucrare (în alt scop) a acelorași date care au fost colectate inițial în scopuri fiscale. Noul scop îl constituie prezentarea de către Entral a registrului personalului ca element de probă în cadrul procedurii civile dintre Fastec și Nycander. Prezentarea acestui registru în vederea utilizării sale în cadrul procedurilor civile ar implica în mod necesar prelucrarea datelor cu caracter personal.

22. În cadrul acestei a doua prelucrări, rolurile în temeiul RGPD se modifică în comparație cu prima prelucrare. Cel mai important, prin emiterea ordinului ca Entral să prezinte registrul personalului (denumit în continuare „ordinul de divulgare a informațiilor”), instanța națională este entitatea care stabilește scopurile și mijloacele celei de a doua prelucrări de date¹¹. Prin urmare, această instanță devine operatorul de date¹².

23. În cadrul acestei a doua prelucrări, s-ar putea considera că Fastec este în continuare operatorul sau că și-a schimbat rolul, fiind acum destinatarul datelor, împreună cu Nycander¹³. Cu toate acestea, chiar dacă Fastec este în continuare operator împreună cu instanța de trimitere¹⁴, aceasta nu ar avea nicio influență asupra obligațiilor instanței naționale în calitate de operator¹⁵. În cele din urmă, rolul pe care îl are Entral nu se modifică. Aceasta rămâne persoana împuternicită de operator și continuă să prelucreze aceleași date cu caracter personal, dar în prezent în numele noului operator, instanța națională.

24. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă instanța națională poate deveni într-adevăr operator în temeiul RGPD și dacă, în acest caz, regulamentul menționat impune cerințe referitoare la normele procedurale naționale privind

⁹ În conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din RGPD, atunci când prelucrarea este efectuată în scopul respectării unei obligații legale care îi revine operatorului, acest temei este prevăzut în dreptul Uniunii sau în dreptul intern care urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit. Respectarea reglementării naționale în materie fiscală a fost considerată un obiectiv legitim în Hotărârea din 16 ianuarie 2019, *Deutsche Post* (C-496/17, EU:C:2019:26, punctele 60-63).

¹⁰ A se vedea prin analogie Hotărârea din 2 martie 2021, *Prokuratuur* (Condițiile de acces la datele privind comunicațiile electronice) (C-746/18, EU:C:2021:152, punctul 44).

¹¹ Stabilirea scopului și a mijloacelor de prelucrare a datelor cu caracter personal sunt activitățile centrale care determină cine este operatorul. A se vedea Hotărârea din 10 iulie 2018, *Jehovan todistajat* (C-25/17, EU:C:2018:551, punctul 68). A se vedea de asemenea Bygrave, L. A., și Tossoni, L., „Article 4(7). Controller” în Kuner, C., Bygrave, L. A., Docksey, C., și Drechsler, L. (editori), *The EU General Data Protection Regulation (GDPR): A Commentary*, OUP, Oxford, 2021, p. 150.

¹² În ședință, guvernele polonez și suedez, precum și Comisia au fost de acord că acest rol revine în prezent instanței naționale. Nycander a susținut că Fastec rămâne singurul operator de date în cadrul celei de a doua prelucrări, în timp ce rolul instanței naționale este acela de intermediar. Ar trebui remarcat că termenul „intermediar” nu este utilizat nicăieri în RGPD.

¹³ Articolul 4 punctul 9 din RGPD definește destinatarii ca fiind persoane fizice sau juridice, autorități publice, agenții sau alte organisme cărora le sunt divulgate datele cu caracter personal, indiferent dacă sunt sau nu părți terțe. În calitate de părți într-o procedură civilă, atât Fastec, cât și Nycander vor deveni destinatari ai datelor prelucrate pe baza ordinului de comunicare a informațiilor emis de instanță. În ședință, Comisia a susținut că Fastec rămâne operatorul și că nu a devenit destinatarul.

¹⁴ Articolul 26 alineatul (1) din RGPD prevede: „În cazul în care doi sau mai mulți operatori stabilesc în comun scopurile și mijloacele de prelucrare, aceștia sunt operatori asociați. Ei stabilesc într-un mod transparent responsabilitățile fiecăruia în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor persoanelor vizate și îndatoririle fiecăruia de furnizare a informațiilor prevăzute la articolele 13 și 14, prin intermediul unui acord între ei, cu excepția cazului și în măsura în care responsabilitățile operatorilor sunt stabilite în dreptul Uniunii sau în dreptul intern care se aplică acestora. Acordul poate să desemneze un punct de contact pentru persoanele vizate.” A se vedea de asemenea Hotărârea din 29 iulie 2019, *Fashion ID* (C-40/17, EU:C:2019:629, punctul 67).

¹⁵ Curtea a explicat că noțiunea de operator este amplă și că pot fi implicați diferiți operatori în diferite stadii ale prelucrării. Hotărârea din 29 iulie 2019, *Fashion ID* (C-40/17, EU:C:2019:629, punctul 70).

competențele și obligațiile instanțelor în cadrul procedurilor civile. În cazul în care RGPD se aplică, iar instanța națională este operatorul, instanța de trimitere solicită, prin intermediul celei de a doua întrebări, să se stabilească modul în care o astfel de instanță ar trebui să decidă cu privire la divulgarea datelor cu caracter personal atunci când acestea urmează să fie utilizate ca elemente de probă în cadrul procedurilor civile.

25. Pentru a răspunde la întrebările adresate de instanța de trimitere, vom proceda în modul următor. Vom explica mai întâi motivele pentru care considerăm că RGPD este aplicabil procedurilor civile în fața instanțelor statelor membre și modul în care acest lucru influențează normele procedurale existente ale statelor membre (B). Apoi, vom aborda aspectul legat de metodologia pe care instanțele naționale, în calitate de operatori de date, ar trebui să o aplice pentru a îndeplini cerințele RGPD (C).

B. RGPD se aplică procedurilor civile în fața instanțelor naționale și completează normele procedurale ale statelor membre

26. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă RGPD se aplică procedurilor judiciare civile și ce influență are asupra normelor procedurale relevante. Mai precis, se ridică problema dacă acest regulament afectează normele naționale ce reglementează competențele și obligațiile instanțelor de judecată atunci când dispun divulgarea de mijloace de probă scrise. Vom răspunde la această întrebare în trei etape.

1. RGPD nu exclude activitățile instanțelor naționale în cadrul procedurilor civile

27. Domeniul de aplicare material al RGPD este definit la articolul 2 alineatul (1), abordarea fiind una funcțională, iar nu instituțională. Important pentru aplicabilitatea RGPD este *ce* (activitate de prelucrare a datelor cu caracter personal) o declanșează, iar nu *cine*¹⁶.

28. Situațiile excluse din domeniul de aplicare al RGPD, enumerate la articolul 2 alineatul (2) din acest regulament, au, de asemenea, un caracter funcțional. Dat fiind că acestea constituie excepția de la aplicarea RGPD, Curtea a considerat că ar trebui interpretate în mod restrictiv¹⁷.

29. Prin urmare, activitățile autorităților publice nu sunt excluse din domeniul de aplicare al RGPD ca atare, ci numai în legătură cu activitățile enumerate la articolul 2 alineatul (2) din RGPD¹⁸. În această privință, dispoziția menționată nu exclude din domeniul de aplicare material al RGPD activitățile judiciare din cadrul procedurilor civile.

¹⁶ Acest din urmă aspect este relevant doar cu titlu excepțional. De exemplu, potrivit articolului 2 alineatul (3) din RGPD, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii nu fac obiectul RGPD. Cu toate acestea, ele intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

¹⁷ Hotărârea din 9 iulie 2020, Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535, punctul 68).

¹⁸ Articolul 2 alineatul (2) din RGPD prevede: „Prezentul regulament nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal: (a) în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii; (b) de către statele membre atunci când desfășoară activități care intră sub incidența capitolului 2 al titlului V din Tratatul UE; (c) de către o persoană fizică în cadrul unei activități exclusiv personale sau domestice; (d) de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmării penale a infracțiunilor, sau al executării sancțiunilor penale, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora.”

30. Concluzia că RGPD se aplică activităților judiciare este confirmată de considerentul (20) al RGPD¹⁹, potrivit căruia acest act se aplică activităților instanțelor și ale altor autorități judiciare²⁰.

31. Excluderea competenței autorităților de supraveghere în privința instanțelor atunci când acestea acționează în exercițiul funcției lor judiciare, prevăzută la articolul 55 alineatul (3) din RGPD, nu afectează concluzia anterioară. Dimpotrivă, această dispoziție confirmă, în opinia noastră, că instanțele care acționează în exercițiul funcției lor judiciare sunt supuse obligațiilor impuse de RGPD. Aceasta le garantează independența și imparțialitatea prin interzicerea supravegherii de către organismul de supraveghere a operațiunilor lor de prelucrare.

32. În speță, este vorba despre o prelucrare de date cu caracter personal care intră în domeniul de aplicare material al RGPD. Crearea și menținerea registrului electronic al personalului privește prelucrarea de date cu caracter personal²¹. De asemenea, dispunerea divulgării unor astfel de date cu caracter personal în contextul procedurilor civile constituie un caz de prelucrare a acestor date²². Astfel, situația din litigiul principal intră în domeniul de aplicare material al RGPD.

33. Ce înseamnă acest lucru pentru funcționarea normelor procedurale naționale, cum ar fi RB?

2. Dreptul național reprezintă condiția pentru legalitatea prelucrării datelor de către instanțele naționale

34. Temeiul juridic pentru adoptarea ordinului de divulgare a informațiilor în discuție în prezenta cauză este RB.

35. RGPD impune într-adevăr ca prelucrarea datelor într-o situație precum cea din speță să aibă ca temei juridic dreptul statului membru (sau dreptul Uniunii)²³.

36. Inițial colectate și prelucrate în scopuri fiscale, potrivit ordinului de divulgare a informațiilor din prezenta cauză, datele în cauză trebuie prelucrate în prezent în scop probatoriu în cadrul unei proceduri judiciare.

¹⁹ Considerentul (20) al RGPD are următorul cuprins: „Deși prezentul regulament se aplică, *inter alia*, activităților instanțelor și ale altor autorități judiciare, dreptul Uniunii sau al statelor membre ar putea să precizeze operațiunile și procedurile de prelucrare în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instanțe și alte autorități judiciare. Prelucrarea datelor cu caracter personal nu ar trebui să fie de competența autorităților de supraveghere în cazul în care instanțele își exercită atribuțiile judiciare, în scopul garantării independenței sistemului judiciar în îndeplinirea sarcinilor sale judiciare, inclusiv în luarea deciziilor. Supravegherea unor astfel de operațiuni de prelucrare a datelor ar trebui să poată fi încredințată unor organisme specifice din cadrul sistemului judiciar al statului membru, care ar trebui să asigure în special respectarea normelor prevăzute de prezentul regulament, să sensibilizeze membrii sistemului judiciar cu privire la obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament și să trateze plângerile în legătură cu astfel de operațiuni de prelucrare a datelor.”

²⁰ A se vedea în această privință Hotărârea din 24 martie 2022, Autoriteit Persoonsgegevens (C-245/20, EU:C:2022:216, punctele 25 și 26).

²¹ În Hotărârea din 30 mai 2013, Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, punctul 19), Curtea a confirmat că evidența timpului de lucru prin includerea unor date specifice constituie date cu caracter personal.

²² Transmiterea documentelor către instanță în cadrul unei proceduri civile a fost considerată prelucrare în Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordona prezentate în cauza Inspector v Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Scopul prelucrării datelor cu caracter personal – ancheta penală) (C-180/21, EU:C:2022:406, punctele 82 și 83). La momentul publicării prezentelor concluzii, această cauză este încă pendinte în fața Curții.

²³ În contextul Directivei 2002/58, Curtea a considerat că această directivă nu exclude posibilitatea statelor membre de a prevedea obligația de a divulga date cu caracter personal în cadrul unei proceduri civile. A se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, punctul 53). Aceeași este situația, în opinia noastră, în ceea ce privește RGPD.

37. Articolul 6 alineatul (4) din RGPD permite prelucrarea datelor în alt scop dacă se bazează pe dreptul statului membru, care constituie o măsură necesară i proporional într-o societate democratică pentru a proteja obiectivele menționate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD. Printre aceste obiective, articolul 23 alineatul (1) litera (f) enumeră „protejarea independenei judiciare i a procedurilor judiciare”.

38. Toi participanii la prezenta procedură a trimiterii preliminare sunt de acord că articolul 23 alineatul (1) litera (f) din RGPD este dispoziția adecvată pentru a justifica prelucrarea datelor în alt scop pe baza RB²⁴.

39. RB mputernicete instanțele naționale să dispună prezentarea documentelor în cazul în care acestea au for probantă în cadrul unei proceduri civile. După cum s-a explicat, dacă un document care urmează să fie prezentat conine date cu caracter personal, instanța care dispune o astfel de măsură devine operatorul de date în temeiul RGPD.

40. Astfel cum a subliniat Comisia în edina, instanța națională nu este dect într-o anumită măsură un operator obinuit. Mai precis, instanțele naționale pot prelucra date numai în cadrul exercitării funciei lor publice.

41. Atunci când prelucrarea datelor are loc în cadrul exercitării funciei publice²⁵, articolul 6 alineatul (3) din RGPD impune ca aceasta să se bazeze pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern.

42. Prin urmare, att articolul 6 alineatul (4) din RGPD (care permite prelucrarea în alt scop), ct i articolul 6 alineatul (3) din acest regulament (care permite prelucrarea datelor în cadrul exercitării funciei publice) impun ca temeiul juridic pentru prelucrare să se regăsească în dreptul intern (sau în dreptul Uniunii)²⁶.

43. RB, care mputernicete instanța să adopte ordinul de divulgare a informațiilor, este, prin urmare, o condiie necesară pentru legalitatea prelucrării în cauză.

3. RGPD completează normele procedurale naționale

44. n cazul în care există temeiul juridic impus de RGPD, iar ordinul care conduce la prelucrarea datelor cu caracter personal este adoptat în conformitate cu dreptul statului membru respectiv, sunt îndeplinite cerințele RGPD pentru prelucrarea legală?

45. n opinia noastră, existena unui temei juridic în dreptul național, dei necesară, nu este suficientă pentru ca ordinul de divulgare a informațiilor să fie în conformitate cu RGPD.

46. Instanța de trimitere a explicat că, în principiu, în temeiul RB, nu se ine seama de caracterul privat al informațiilor atunci cnd se iau decizii cu privire la prezentarea elementelor de probă. Instanțele sunt obligate să ia în considerare interesele celor două pri adverse, dar reglementarea în sine nu menționează că interesele persoanelor vizate joacă vreun rol.

²⁴ în plus, Comisia a sugerat că un alt motiv care poate justifica prelucrarea datelor în alt scop în prezenta cauză se regsete la articolul 23 alineatul (1) litera (i) din RGPD („protecția persoanei vizate sau a drepturilor i libertailor altora”). Guvernul polonez a făcut trimitere la articolul 23 alineatul (1) litera (j) din RGPD („punerea în aplicare a preteniilor de drept civil”).

²⁵ Prelucrarea în cadrul exercitării funciei publice este posibilă în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (e) din RGPD.

²⁶ Prelucrarea se poate baza de asemenea pe consimamntul persoanei vizate. Or, această situaie nu se regsete în speță.

47. Este RB incompatibil cu RGPD pentru că nu obligă în mod explicit instanțele, atunci când devin operatori de date, să ia în considerare interesele persoanelor vizate atunci când adoptă decizii care pot avea un impact asupra datelor lor cu caracter personal?

48. În opinia noastră, nu aceasta este situația. Trebuie să se țină seama de faptul că diferite acte naționale care servesc drept temei juridic pentru prelucrarea datelor nu au fost adoptate în mod specific în cadrul punerii în aplicare a RGPD, ci au scopuri proprii. În plus, RGPD este direct aplicabil în ordinele juridice ale statelor membre și nu necesită punere în aplicare. Prin urmare, ceea ce este important este ca, atunci când sunt aplicabile atât norme procedurale naționale, cât și RGPD, normele procedurale naționale să permită aplicarea simultană a RGPD.

49. În ședință, guvernul suedez a confirmat că RB nu impune, dar nici nu interzice instanțelor să ia în considerare interesele persoanelor vizate. Acesta nu se opune, prin urmare, aplicării directe a RGPD în cazul procedurii judiciare reglementate de acest cod.

50. Prin urmare, instanțele naționale se supun în paralel normelor procedurale interne și RGPD, acesta din urmă completând normele naționale în cazul în care activitățile procedurale ale instanțelor implică prelucrarea de date cu caracter personal.

51. În concluzie, reglementarea națională nu trebuie să facă trimitere în mod expres la RGPD sau să oblige instanțele să ia în considerare interesele persoanelor vizate. Este suficient ca o astfel de reglementare să permită o aplicare complementară a RGPD. Numai în caz contrar, reglementarea națională ar fi contrară RGPD. Or, nu aceasta pare să fie situația RB²⁷.

52. Pentru a răspunde la prima întrebare adresată de instanța de trimitere, concluzionăm, așadar, că articolul 6 alineatele (3) și (4) din RGPD impune cerințe referitoare la normele procedurale naționale privind obligațiile de divulgare a informațiilor ori de câte ori aceasta implică prelucrarea datelor cu caracter personal. Normele procedurale naționale trebuie să permită, într-un astfel de caz, luarea în considerare a intereselor persoanelor vizate. Aceste interese vor fi protejate dacă instanțele naționale respectă normele prevăzute de RGPD atunci când decid cu privire la divulgarea de mijloace de probă scrise într-o anumită cauză.

C. Obligațiile instanței naționale în ceea ce privește interesele persoanelor vizate

53. În calitate de subiecți ai RGPD, instanțele naționale, în calitate de operatori de date, trebuie să ia în considerare interesele persoanelor vizate. Cum ar trebui luate în considerare aceste interese atunci când se adoptă o decizie concretă privind divulgarea informațiilor? Aceasta este în esență cea de a doua întrebare a instanței de trimitere.

²⁷ În repartizarea competențelor între Curte și instanțele statelor membre în cadrul procedurii preliminare, revine instanței naționale sarcina de a decide dacă aceasta este într-adevăr situația.

1. Proportionalitatea

54. Interesele persoanelor vizate vor fi protejate atunci când prelucrarea datelor lor cu caracter personal respectă articolele 5 și 6 din RGPD²⁸. Pentru a-l cita pe avocatul general Pikamäe, respectarea articolelor 5 și 6 din RGPD asigură protecția dreptului la viața privată și de familie și protecția datelor cu caracter personal, astfel cum sunt garantate de articolele 7 și 8 din cartă²⁹.

55. Scopurile legitime ale prelucrării sunt enumerate la articolul 6 din RGPD³⁰. Astfel cum s-a explicat în secțiunea anterioară din prezentele concluzii, prelucrarea în cauză urmărește un scop legitim, având în vedere că instanța și-a exercitat funcția publică atunci când a dispus divulgarea informațiilor în temeiul reglementării naționale ce are drept scop asigurarea bunei desfășurări a procedurilor judiciare. Cu toate acestea, atât articolul 6, cât și articolul 5 din RGPD impun nu numai un scop legitim, ci și ca prelucrarea specifică să fie *necesară* pentru atingerea scopului respectiv.

56. Prin urmare, RGPD impune instanței să efectueze o analiză a proporționalității atunci când stabilește dacă divulgarea datelor cu caracter personal într-o situație concretă este necesară pentru a servi scopului probatoriu în cadrul procedurilor judiciare³¹.

57. În această privință, articolul 6 alineatul (4) din RGPD impune ca dreptul intern pe care se bazează prelucrarea cu un alt scop să constituie o *măsură necesară și proporțională* pentru a proteja unul dintre obiectivele enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD, în speță protejarea independenței judiciare și a procedurilor judiciare. În plus, articolul 6 alineatul (3) din RGPD prevede că prelucrarea în cadrul exercitării funcției publice trebuie să fie *necesară pentru exercitarea unei astfel de funcții publice atribuite operatorului*.

58. Dreptul intern care stă la baza prelucrării poate, *in abstracto*, să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 6 alineatele (3) și (4) din RGPD. Cu toate acestea, legalitatea fiecărei prelucrări individuale (inclusiv a unui ordin judecătoresc specific de divulgare a informațiilor) depinde de evaluarea comparativă concretă a tuturor intereselor implicate, ținând seama de scopul legitim pentru care se solicită în primul rând divulgarea informațiilor³². Numai în acest mod instanța națională poate decide dacă și în ce măsură este necesară divulgarea informațiilor.

59. Prin urmare, este clar că RGPD impune o analiză a proporționalității. RGPD cuprinde și alte dispoziții care pot fi utile în a stabili care sunt măsurile concrete pe care instanța trebuie să le ia în cadrul unei astfel de analize?

²⁸ Hotărârea din 16 ianuarie 2019, Deutsche Post (C-496/17, EU:C:2019:26, punctul 57), și Hotărârea din 6 octombrie 2020, La Quadrature du Net și alții (C-511/18, C-512/18 și C-520/18, EU:C:2020:791, punctul 208). Curtea ajunsese anterior la aceeași concluzie în privința Directivei 95/46. A se vedea de exemplu Hotărârea din 20 mai 2003, Österreichischer Rundfunk și alții (C-465/00, C-138/01 și C-139/01, EU:C:2003:294, punctul 65), și Hotărârea din 13 mai 2014, Google Spain și Google (C-131/12, EU:C:2014:317, punctul 71).

²⁹ Concluziile avocatului general Pikamäe prezentate în cauza Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (C-184/20, EU:C:2021:991, punctul 36).

³⁰ Curtea a constatat că lista cazurilor de prelucrare legală a datelor prevăzută la articolul 6 din RGPD este exhaustivă și limitativă. A se vedea Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare) (C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 99). În contextul Directivei 95/46, în Hotărârea din 4 mai 2017, Rīgas satiksme (C-13/16, EU:C:2017:336, punctul 25), și în Hotărârea din 11 decembrie 2019, Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (C-708/18, EU:C:2019:1064, punctele 37 și 38), Curtea a adoptat aceeași abordare cu privire la legalitatea prelucrării.

³¹ A se vedea de asemenea considerentul 39 din RGPD, care precizează că: „[...] Datele cu caracter personal ar trebui să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate. [...] Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate doar dacă scopul prelucrării nu poate fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte mijloace.”

³² Curtea a explicat că evaluarea comparativă depinde de împrejurările concrete ale unei anumite cauze. A se vedea în această privință Hotărârea din 4 mai 2017, Rīgas satiksme (C-13/16, EU:C:2017:336, punctul 31). A se vedea de asemenea Hotărârea din 19 decembrie 2020, Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (C-708/18, EU:C:2020:104, punctul 32).

2. Măsuri specifice care trebuie adoptate de instanța națională

60. Analiza proporționalității, astfel cum s-a explicat, trebuie efectuată în fiecare caz în parte, luând în considerare toate interesele implicate. În situații precum cea din speță, interesele care stau la baza divulgării informațiilor trebuie să fie puse în balanță cu ingerința în dreptul la protecția datelor cu caracter personal³³.

61. Interesele care stau la baza divulgării informațiilor reflectă dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă). Interesele persoanelor vizate, cu care dreptul menționat anterior intră în conflict, reflectă dreptul la viața privată și de familie (articolul 7 din cartă) și dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă). Aceste drepturi trebuie evaluate comparativ pentru a decide dacă este necesară divulgarea datelor cu caracter personal.

62. În cele ce urmează, vom oferi anumite sugestii cu privire la măsurile specifice care pot fi adoptate de instanța națională.

63. Mai întâi, se poate prezuma întotdeauna că persoanele care nu și-au dat consimțământul pentru prelucrare au interesul de a restricționa prelucrarea datelor lor cu caracter personal. Prin urmare, aceasta este prezumția implicită de la care trebuie să pornească instanța națională: a justifica de ce ar trebui să se aducă atingere acestui interes.

64. În opinia noastră, instrucțiunile pentru efectuarea acestei evaluări pot fi găsite la articolul 5 din RGPD, care conține principiile pe care operatorul de date trebuie să le respecte atunci când prelucrează date cu caracter personal.

65. În această privință, principiul reducerii la minimum a datelor, prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, este de o importanță crucială. Această cerință constituie, astfel cum a subliniat Curtea³⁴, expresia principiului proporționalității. Ea impune ca datele cu caracter personal să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate.

66. Prin urmare, prima întrebare care trebuie pusă este dacă datele din registrul personalului ținut de Entral sunt adecvate. Acestea vor fi adecvate scopului pentru care trebuie dezvăluite dacă indică într-adevăr numărul de ore de lucru petrecute pe șantier de angajații Fastec.

67. A doua întrebare este aceea dacă datele din registrul personalului ținut de Entral sunt relevante pentru scopul pentru care sunt solicitate. Scopul pare să îl constituie interesul Nycander de a-și dovedi susținerea potrivit căreia lucrătorii Fastec au lucrat mai puține ore decât cele indicate pe factură. În astfel de împrejurări, registrul personalului ar fi relevant dacă poate într-adevăr să dovedească sau să infirme o astfel de susținere. Instanța națională trebuie să evalueze relevanța registrului în lumina altor elemente ale cauzei (de exemplu, susținerea Fastec potrivit căreia registrul personalului conține doar o parte din orele de lucru relevante, altele fiind petrecute în afara șantierului).

68. Pentru a răspunde la cea de a treia cerință legată de reducerea la minimum a datelor, instanța națională trebuie să stabilească dacă toate sau numai unele dintre datele conținute în registru sunt suficiente în scopuri probatorii. În plus, dacă există alte modalități de a demonstra același fapt,

³³ A se vedea prin analogie Hotărârea din 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke și Eifert (C-92/09 și C-93/09, EU:C:2010:662, punctul 77).

³⁴ Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare) (C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 98).

reducerea la minimum a datelor impune utilizarea acelor alte modalități. De exemplu, instanța națională ar putea fi nevoită să aprecieze susținerea Fastec potrivit reia orele efectiv lucrate pot fi verificate pe baza documentelor care au fost deja depuse la dosarul cauzei aflat pe rolul instanței de trimitere. În cazul în care constată că această susținere este adevărată, instanța națională nu poate dispune divulgarea datelor cu caracter personal din registrul personalului.

69. Instanța națională trebuie să stabilească ce tipuri de date cu caracter personal din registru sunt suficiente pentru a dovedi sau a infirma faptele relevante. În această privință, principiul reducerii la minimum a datelor impune ca numai datele strict necesare să fie divulgate. Prin urmare, ar putea fi necesar ca Entral, în calitate de persoană împuternicită de operator, să modifice registrul personalului într-un asemenea mod, încât să limiteze datele cu caracter personal la minimul necesar, permițând în același timp să se ajungă la o concluzie cu privire la orele efectiv lucrate.

70. În această privință, instanța națională trebuie să stabilească dacă este necesar ca persoanele ale oror date sunt înscrise în registru să fie identificabile pentru ca divulgarea să aibă forță probantă (de exemplu, în cazul în care este necesară menționarea numelui fiecărui lucrător în parte pentru a putea fi citat ca martor). În caz contrar, poate fi suficient să existe informații privind numărul total de ore petrecute pe șantier și/sau numărul de persoane care au lucrat în orele respective.

71. În funcție de răspunsurile la întrebările de mai sus, instanța poate decide să solicite divulgarea de date pseudonimizate sau anonimizate³⁵.

72. În conformitate cu considerentul (26) al RGPD, datele care au fost supuse pseudonimizării se află în continuare în domeniul de aplicare material al RGPD. Situația este aceasta deoarece este posibilă în continuare detectarea identității unei persoane pentru care a fost utilizat un pseudonim. Opusul este valabil pentru datele anonimizate, care nu intră în domeniul său de aplicare. Prin urmare, modalitatea de prezentare a informațiilor dispusă în cele din urmă de instanța națională va avea de asemenea un efect asupra aplicabilității ulterioare a RGPD³⁶.

73. În cele din urmă, va reveni instanței naționale sarcina de a stabili forța probantă a diferitelor versiuni ale registrului personalului pentru a decide ce tip de reducere la minimum a datelor, dacă este cazul, este necesară pentru buna soluționare a procedurii judiciare cu care este sesizată.

74. Pe lângă principiul reducerii la minimum a datelor prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD, alte principii cuprinse la articolul 5 din RGPD sunt de asemenea obligatorii pentru instanța națională și sunt relevante pentru metoda de adoptare a ordinului de divulgare a informațiilor.

75. De exemplu, articolul 5 alineatul (1) litera (a) din RGPD, pe lângă trimiterea la principiul legalității (detaliat la articolul 6 din acest regulament), menționează de asemenea principiul transparenței. În opinia noastră, acest principiu impune ca instanța națională să explice în mod clar decizia sa de a dispune divulgarea datelor cu caracter personal, precizând printre altele modul în care a evaluat comparativ diferitele interese și argumente ale părților referitoare la divulgarea informațiilor.

³⁵ Într-adevăr, Fastec solicită instanței de trimitere fie să respingă cererea Nycander de prezentare a registrului personalului, fie, cu titlu subsidiar, ca registrul personalului să fie prezentat numai după anonimizare. Invocând principiul reducerii la minimum a datelor și făcând trimitere la articolul 25 alineatul (1) din RGPD, Comisia a sugerat că o soluție ar fi și prezentarea unei versiuni pseudonimizate a registrului personalului.

³⁶ De exemplu, anonimizarea registrului scutește operatorul de date de obligația de a informa persoanele vizate cu privire la prelucrarea datelor lor, lucru care ar fi în mod normal necesar în temeiul articolului 14 din RGPD.

76. O motivare adecvată în cuprinsul ordinului de divulgare a informațiilor îndeplinește totodată cerința prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din RGPD, care impune ca operatorul de date să fie în măsură să demonstreze respectarea principiilor enunțate la articolul 5 alineatul (1) din acest regulament.

77. Modul de respectare a principiilor prevăzute la articolul 5 din RGPD reiese de asemenea din considerentul (31) al RGPD. Acesta prevede că „[c]ererile de divulgare trimise de autoritățile publice ar trebui să fie întotdeauna prezentate în scris, motivate și ocazionale și nu ar trebui să se refere la un sistem de evidență în totalitate sau să conducă la interconectarea sistemelor de evidență”.

78. Guvernul polonez a ridicat o problemă legată de aprecierea proporționalității de către instanța națională: în cazul în care instanța națională trebuie să aprecieze forța probantă a registrului personalului sau a unui alt element de probă în cadrul procedurii cu care este sesizată, aceasta nu devine deja prea implicată în ceea ce ar trebui să rămână rolul părților, și anume încercarea de a invoca cu succes un argument referitor tocmai la forța probantă a unor astfel de elemente de probă?

79. În opinia noastră, aprecierea forței probante, care ia în considerare interesele persoanelor vizate, nu conduce la o ingerință mai mare în cauză decât aprecierea forței probante a oricărui alt element de probă în cadrul unei proceduri civile³⁷.

80. Nivelul ingerinței instanței naționale va depinde de caracterul evident al forței probante a datelor a căror divulgare este solicitată în împrejurările din fiecare cauză în parte. Va depinde întotdeauna de fiecare cauză în parte în ce măsură divulgarea informațiilor ar putea aduce atingere intereselor persoanelor vizate.

81. De exemplu, unele cauze pot implica date sensibile cu un regim special de protecție în temeiul articolului 9 din RGPD sau date privind sancțiunile penale care se încadrează în regimul prevăzut la articolul 10 din aceeași reglementare. În astfel de situații, interesele persoanelor vizate vor dobândi în mod necesar o pondere mai mare în cadrul evaluării comparative³⁸. În mod similar, interesul pentru divulgarea informațiilor poate fi diferit de la o situație la alta. În timp ce uneori va fi clar că relevanța elementelor de probă solicitate este marginală, în alte situații acestea vor fi esențiale pentru soluționarea cauzei. În această privință, este util punctul de vedere al Comisiei în sensul că instanța națională ar trebui să dispună de o largă putere de apreciere atunci când efectuează astfel de aprecieri. Cu toate acestea, instanța națională nu ar trebui să fie niciodată exonerată de obligația de a lua în considerare interesele persoanelor vizate.

82. Guvernul ceh a exprimat o altă preocupare: a impune în sarcina instanțelor naționale obligația de a lua în considerare interesele persoanelor vizate ori de câte ori acestea dispun divulgarea de mijloace de probă scrise ar împiedica buna desfășurare a procedurilor judiciare. RGPD introduce într-adevăr pentru instanțe obligația suplimentară³⁹ de a efectua controlul proporționalității

³⁷ Astfel cum a explicat instanța de trimitere, în temeiul RB, instanțele sunt obligate deja să evalueze comparativ relevanța elementelor de probă și interesul părții adverse de a nu comunica aceste informații.

³⁸ În contextul Directivei 2002/58, Curtea a statuat în mod constant că, cu cât ingerința în dreptul la protecția datelor este mai gravă, cu atât trebuie să fie mai mare importanța obiectivului de interes general urmărit. Hotărârea din 21 decembrie 2016, Tele2 Sverige și Watson și alții (C-203/15 și C-698/15, EU:C:2016:970, punctul 115), Hotărârea din 2 octombrie 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, punctul 55), Hotărârea din 6 octombrie 2020, La Quadrature du Net și alții (C-511/18, C-512/18 și C-520/18, EU:C:2020:791, punctul 131), și Hotărârea din 2 martie 2021, Prokuratuur (Condițiile de acces la datele privind comunicațiile electronice) (C-746/18, EU:C:2021:152, punctul 32).

³⁹ În sistemele juridice ale căror norme procedurale nu au impus anterior un astfel de control.

Înainte de a dispune divulgarea de probă scrise care conin date cu caracter personal. Cu toate acestea, evaluarea comparativă a intereselor nu este un exerciiu intelectual neobinuit pe care instanțele trebuie să îl efectueze, la fel cum nici sarcina impusă de RGPD instanțelor naționale nu este diferită de cea impusă oricărui operator de date.

83. Pentru ca cetatenii Uniunii să beneficieze de un nivel ridicat de protecție a datelor lor cu caracter personal, în conformitate cu alegerea legiuitorului Uniunii exprimată în RGPD, luarea în considerare a intereselor persoanelor vizate nu poate fi considerată o sarcină excesivă pentru instanțele statelor membre.

84. Prin urmare, propunem Curții să răspundă la a doua întrebare adresată de instanța de trimitere după cum urmează: atunci când hotrrste dacă să dispună, în cadrul procedurilor civile, divulgarea informațiilor care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, instanța națională trebuie să efectueze o analiză a proporionalitii care să in seama de interesele persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal urmează să fie prelucrate i să evalueze aceste interese comparativ cu interesul părților la procedură de a obine elemente de probă. Această evaluare a proporionalitii se întemeiază pe principiile prevăzute la articolul 5 din RGPD, inclusiv pe principiul reducerii la minimum a datelor.

V. Concluzie

85. Având în vedere consideraiile care precedă, propunem Curții să răspundă la cele două întrebări preliminare adresate de Hgsta domstolen (Curtea Supremă, Suedia) după cum urmează:

- 1) Articolul 6 alineatele (3) i (4) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European i al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal i privind libera circulație a acestor date i de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) impune cerințe referitoare la normele procedurale naționale privind obligațiile de divulgare a informațiilor ori de cte ori divulgarea informațiilor implică prelucrarea datelor cu caracter personal. Normele procedurale naționale nu pot împiedica, într-un astfel de caz, luarea în considerare a intereselor persoanelor vizate. Aceste interese vor fi protejate dacă instanțele naționale respectă normele prevăzute de RGPD atunci când decid cu privire la divulgarea de mijloace de probă scrise într-o anumită cauză.
- 2) Atunci când hotrrste dacă să dispună în cadrul procedurilor civile divulgarea informațiilor care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, instanța națională trebuie să efectueze o analiză a proporionalitii care să in seama de interesele persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal urmează să fie prelucrate i să pună în balan aceste interese cu interesul părților la procedură de a obine elemente de probă. Această evaluare a proporionalitii se întemeiază pe principiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul 2016/679, inclusiv pe principiul reducerii la minimum a datelor.